

Π.Ο. Κόκκινο Νήμα: Κάτω ο αντεργατικός αντι- συνδικαλιστικός νόμος

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία, το δικαίωμα στην απεργία, τη συλλογική δράση

Το αντεργατικό-αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη συμπυκνώνει το σύνολο των αντεργατικών ρυθμίσεων που οραματίζονται κεφάλαιο και εργοδότες εδώ και δεκαετίες. Είναι μια προσπάθεια συνολικής ρεβάνς για λογαριασμό της αστικής τάξης και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί από το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Εργοδότες και κεφάλαιο θέλουν σε συνθήκες απώλειας ή στασιμότητας κερδών να συμπιέσουν το κόστος εργασίας προς όφελος της κερδοφορίας τους. Η αναφορά του Μητσοτάκη στο νομοσχέδιο δείχνει την πολιτική σημασία που η δεξιά ρεβανσιστική κυβέρνηση του δίνει στη μεταρρύθμιση αυτή: «Η αγορά εργασίας άλλαξε κατά τη διάρκεια της πανδημίας και οφείλει και η εργατική νομοθεσία-ο πυρήνας της οποίας του χρόνου θα συμπληρώσει 40 χρόνια ζωής (είναι από το 1982)-να προσαρμοστεί σε αυτή τη νέα πραγματικότητα».

Το νομοσχέδιο προβλέπει ως νόμιμη την αύξηση στο ωράριο εργασίας και τις υπερωρίες, τις ατομικές συμβάσεις, τη κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Ως προς το πρώτο ορίζεται το 10ωρο ως νόμιμο ανώτατο όριο καθημερινής εργασίας και το ρεπό ή η μείωση μελλοντικών ωρών εργασίας αντί πληρωμής. Τα παραπάνω θα περνάνε μέσα από ατομικές συμβάσεις του εργαζόμενου με τον εργοδότη, πράγμα που στην πράξη καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις που βάζουν μέχρι σήμερα φραγμούς στις ορέξεις των εργοδοτών. Επιπλέον αυξάνεται το όριο ωρών της απληρωτης υπερωριακής εργασίας και προστίθενται επιχειρήσεις σε αυτές που ήδη επιτρέπεται να ανοίγουν Κυριακή, καταργώντας ολοκληρωτικά την κυριακάτικη αργία. Ως προς την τηλεργασία που αποτελεί μια νέα συνθήκη που ξεκίνησε τον καιρό της πανδημίας

επιχειρείται στο νομοσχέδιο η νομιμοποίησή της για τον ίδιο λόγο, τη μείωση του εργατικού κόστους προς όφελος των αφεντικών.

Το νομοσχέδιο αποτελεί ευθεία βολή προς τη δράση και λειτουργία των σωματείων όπως τη γνωρίζαμε ως τώρα. Ουσιαστικά επιδιώκει την κατάργησή τους για την πλήρη και ανεμπόδιστη ισοπέδωση του κόσμου της εργασίας, έχοντας επίγνωση ότι αποτελούν, ακόμα και σε περιόδους εκφυλισμού τους, στοιχειώδεις δομές και εστίες αντίστασης. Οι αποφάσεις για τις απεργίες στα πρωτοβάθμια σωματεία θα παίρνονται υποχρεωτικά με ηλεκτρονική ψηφοφορία και πλειοψηφία 50%+1. Οι συλλογικές διαδικασίες των σωματείων, όπως η γενική συνέλευση καταργούνται, υποσκάπτεται σοβαρά η αποτελεσματικότητα της απεργίας, υποβαθμίζεται ακόμη περισσότερο ο ρόλος και η αίσθηση «χρησιμότητας» των συνδικάτων. Επιπλέον το νομοσχέδιο καλύπτει νομοθετικά την απεργοσπασία επιβάλλοντας προσωπικό ασφαλείας σε περιόδους απεργιακών κινητοποιήσεων τουλάχιστον 40% σε περίπτωση απεργίας στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ, τα ΝΠΔΔ, αλλά και σε επιχειρήσεις που η λειτουργία τους χαρακτηρίζεται κρίσιμη για το κοινωνικό σύνολο. Προστίθενται νέα «εργαλεία» ποινικοποίησης των συνδικάτων και των συνδικαλιστών, καθώς προωθείται η απαγόρευση των καταλήψεων χώρων και εισόδων καθώς και η άσκηση ψυχολογικής ή σωματικής βίας. Το νομοσχέδιο προβλέπει ακόμα μητρώο μελών των σωματείων, δηλαδή φακέλωμα των συνδικαλισμένων εργατών και εργατριών και ηλεκτρονικό χώρο ενημέρωσης από το συνδικάτο, με κατάργηση του πίνακα ανακοινώσεων και της αφισοκόλλησης στο χώρο δουλειάς.

Πολλά από τα παραπάνω αποτελούν ήδη πραγματικότητα σε χώρους εργασίας, ειδικά του ιδιωτικού τομέα με πρόσχημα την πανδημία: εκ περιτροπής εργασία, αναστολές, διευθέτηση του χρόνου εργασίας, απελευθέρωση της Κυριακάτικης λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων, ροκάνισμα ημερών κανονικής άδειας με τις άδειες ειδικού σκοπού, τηλεργασία κ. ά. Η επίσημη αναγωγή τους σε νόμο του κράτους και η καθολική εφαρμογή τους, θα αποτυπώσει ένα δυσμενή συσχετισμό δύναμης ενάντια στην

εργατική τάξη και υπέρ του κεφαλαίου και της εργοδοσίας. Μια τέτοια μεγέθους πρόκληση προς την εργατική τάξη πρέπει να σημάνει συναγερμό. Ενώπιον στην συνειδητή αδράνεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και των τριτοβάθμιων συνδικάτων το καθήκον της αντίστασης πέφτει στα πρωτοβάθμια σωματεία, αλλά και της αριστεράς που χρειάζεται να βάλουν ως κεντρικό καθήκον την οργάνωση γενικού απεργιακού αγώνα.

Πολιτική Οργάνωση ΚΟΚΚΙΝΟ ΝΗΜΑ